

"EDINOST"
 Izdaja se trikrat na teden v šestih izdanjih ob četrtih, petekih in sobotah. Zjutranje izdano je ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7. ur. večer. — Obojno izdano stane: za jednmesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri meseca . . . 2.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leta . . . 12.— . . . 18.— Naročnina je plačevati naprej na naročbo brez prileganega razloga se sprava se azira.

Poznanične številke so dobivajo v predajalničnih tobaka v Trstu po 20 avt., Izven Trsta po 40 avt.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Y edinosti je mod!

Častitim našim gg. naročnikom!

Vsem onim gg. naročnikom, kateri ne poravnajo zastano naročnino do 1. decembra t. l., ustavimo list brezpogojno.

Uprava "Edinosti".

Iz Poreča v Pulj.

I.

Slednjič, po dolgem cincanju in omahovanju se je vendar odločila vlada do neizogibnega koraka: premeščanje deželnega zbora istrskega je menda gotova stvar.

Ta odredba vlade je provzročila pravi čudež. Kozel nam zatrja najresnejšim obrazom, da hoče braniti zelenik! Užaljen je. In zato kriči: raje naj raste zelje dalje, kakor pa bi da je hrustal kde drugi. Kozel je postal silno moralčno bitje in proglaša zločincem vsakogar, ki se rad dotika tujega zelja. Ne smejajte se, dragi čitatelji: predsedništvo italijskega političnega društva za Istru, ki je gotovo pooblaščeno, da govori v imenu vse stranke, predsedništvo društva, ki je posebljeno v istem državnem poslancu Bartoliju, ki je na glasovitem zborovanju istega društva v Lošinju proglašil zloglasno devizo: Osar tutto — isto predsedništvo si je nadelo krinko nedolžnosti ter je šlo tja, da se uvrsti med stražarje zakonitosti, reda, ustavnih pravic in svobode! Kozel, ki se je rad hranil od tujega zelja, nas poučuje sedaj, kako nemoralno je to, ako kdo hedi v tuje zelje....

Pred seboj imamo zanimiv spis. Izdal ga je predsedništvo političnega društva za Istru, dатovan je od 8. novembra 1897., podpisani pa od drž. posl. M. Bartolija, kakor predsednika in odvetnika Konstantina Constantini, kakor tajnika. Bavi pa se s premeščenjem deželnega zbora istrskega iz Poreča v Pulj.

Interesantni opis to in značilen za dušno življenje laške gospode. Ker jim je vlada vzela možnost, da bi v toliko grozni meri delali krvico drugim, pa kriče sedaj, da se je njim dogodila grozna krvica. Taka je nrau laške gospode. Leta in leta

PODLISTEK

8

Borovške gracie.

(Lovro Slavec.)

Solnce se je že naghalo k zatoču in ptice v gozdu so utihnille. Vse tiko in mirno tu na Krvišču, samo zamoklo skrivenostno trepetanje peres na starih hrastih in brenčanje mrež v zraku. Tamkaj po stezici, vijoči se od Radnikovine, pa je prisopila gospica Anka, od vročine zarudelih lic, z rudeče vezano kojigo v roki. Ozrla se je krog sebe, odgrnila pazno gosto vejevje ter stopila na planjavico. „Ni ga še tu“, je zašepetal, sedša na porobek ter naslonilna glavico na hrasovo deblo.

„Stopinje! On prihaja!“ Ustala je naglo, skočila preti strani, kjer se razmika vejevje — toda jo!

„Ida ti tu? Kaj pa iščeš ti tudi?“

„Kaj iščem? Ničesar! Na sprehod sem prišla in sem menila tu nekoliko posedeti“

Zopet lahen korak.

„Bogdan, si li tu?“ začulo se je za brbot Anke in Ide, in skozi grmovje je stopila zarudela Minka.

so izzivali vlade in vest javnega menenja svoje lastno brutalnostjo v zbornici in dopuščanjem brutalnosti po ulicah, sedaj pa, ko se je zgodilo, kar so izzivali oni sami, ko je vlada morala storiti, kar je storila, ako ni hotela postati sokrivka na takem gaženju javne morale in prostituiranju parlamentarizma: sedaj ječejo gospoda in težijo vlado, da hodi v tuje zelje, da se dotika tujih pravic, da kši svobodo drugih, da krši avtonomijo in pravico samodoločbe dežel.

Gospodje v predsedništvu so torej staknili glave skupaj in so sestavili peticijo na državni zbor, da bi le ta zagrmel vladu svoj „veto“.

Predsedništvo pol. društva italijskega se trudi, da bi dokazale, da nikdo nima pravice, da bi samovlastno določal o sedežu doželnega zбора za Istru, in se sklicujejo v ta namen na analogije, katerih — ni. Tako vsklikajo n. pr.: kaj bi porekli Čehi, ako bi se deželni zbor češki sklical v Heb mesto v Prago? Počasi, gospodje. Praga je pripoznano in proglašeno stolno mesto kraljestva Češkega, Istra pa nimata nobenega določenega glavnega mesta. Kakor se je Poreč določil sedežem deželnega zboru, tako bi se bilo lahko katerosibodi drugo mesto. Sicer pa navaja omenjena peticija sama §. 9 dež. reda, po katerem ima kronska pravica določiti sedež deželne vlade, da je v tem razmeru zahtevajo tako. Saj se je v letu 1848. celo državni zbor preložil z Dunaja v Kremariž na Moravskem radi tedanjih hrapnih časov na Dunaju. In da so bile v Poreču razmere take, da manjšina ni mogla svobodno sodelovati v zbornici, da torej ni mogla izvrševati mandata, podlegnjega jej na zakonit način od večine prebivalstva v deželi, da se je morala boriti tudi proti takim življem, ki nimajo ničesar iskati v zbornici, torej proti „ulici“, da je po takem parlamentarno življenje postalo grda karikatura: to so menda notoriške, vsem znane stvari. Če bi pa kdo dvomil vendar-le, da so bili res taki odnosiji v Poreču, potem se sklicujemo na vladna zastopnika iz zadnjih let, na namestništvenega svetovalca Schaffenhauerja-Neysa in okrajnega glavarja Fabianija. Pa moramo povdariti, da ne bi hoteli reči ni o jednem ni o dru-

gem, da ne plove z razprestrimi jadri se sedaj nijem zistemom na Primorskem, marveč bi slovesno protestovala jeden in drugi, ako bi jima hoteli podtrkati kakve simpatije do našega tabora. Na ta dva gospoda se sklicujemo lahko kakor klasični priči, da je bilo v Poreču absolutno nemogoče sodelovanje manjšine, da je torej vlada morala kaj ukreniti, skozi ni hotela dopustiti, da se konstitucija v Istri dovede ad absurdum. Pa še nekaj druzega bi mogla potrditi omenjena gospoda; potrditi bi mogla, da v Poreču se ni le manjšini kratila vsakršna svoboda, ampak da je bilo slučajev, ko se je ost demonstracije obračala proti zastopniku najvišega činitelja v državi....

Ali umete, kaj se to pravi? Leta 1848. je revolucija pregnala državni zbor z Dunaja v Kremariž, v Poreču smo pa imeli parlamentarno revolucijo v permanenci, tako, da je bila kronska prisiljena do izrednih korakov.

Smešno je torej, ali pa drzno zavijanje dejstev, aka pravijo laška gospoda v svoji peticiji, da premeščanje deželnega zboru istrskega iz Poreč v Pulj ni v nikako korist deželi, ampak da je to le koncesija panslavistom, ki hočejo raznareviti narodni značaj dežele. Mi bi rekli, da zadošča že opazka e „panslavistič“ da moremo pravitevje. In s tako denunciacijo se obračajo italijska gospoda še specijelno do sedanja večine, do iste večine, v kateri sedita — kakor člena važne in spoštovane skupine — tudi dva onih zastopnikov iz Istre, ki so morali pokusiti do dne — sladkosti parlamentarnega življenja v Poreču!! Italijanski gospodje postajajo že res psihologična uganjka. Človek res že ne ve: ali na takih insinuacijah deluje bolj drzaost, ali bolj — najivnost.

Za danes bodi povdaren le to: odredba vlad, ozirema krone za premeščanje dež. zboru iz Poreč v Pulj ni bila nikaka koncesija nikomur, najmanje pa „panslavistom“, ampak delčno zadoščanje je to: žaljenemu načelu parlamentarizma, mordli, javni vesti in onim 185.000 stanovnikom, torej večini prebivalstva Istre, ki je poverila opoziciji zbornice mandat v ta namen, da ga izvršuje, ne pa

Ob uri teh zmeščajev pa se je peljal Truski gospod proti bližnjemu trgu, veselo smehlje in govoré poluglasno sam s seboj.

„Dobro sem jih nasmukal! Menile so druge vediti za nos, sedaj pa imajo! Kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade. Pri vsem tem sem se pa le dobro imel! Samo ako so prišla pisma onim trem v roke; podpise sem ponaredil dobro! Vsem trem dati sestanek na isti kraj, jedna ne ve za drugo, in potem jih pustiti na cediln. Ha, hal!“

„Na kolodvoru smo, gospod doktor!“

„Dobro!“

Zažvižgal je vlak in doktor Bogdan se je odpeljal v svojo službo...

Teden pozneje pa je sedel grajski mlinar pred mlinom ter puhal dim iz svoje turnčaste pipe.

No, sedaj pa imam! Vse je odšlo. Doktor je šel, Radnikove so šle, desetice se šle: vse je šlo po vodi. Kaj jim je neki bilo, da so se zadnje dni držale tako čudno? Sem li jaz kriv, da je odšel! Seveda on jim je znal bolje govoriti na dušo nego pa tiborovski. Pa kaj se hoče, gospoda že več vedo!“

(Zvršetek).

„Ah, ve dve tu?“

„Dà, dà, me dve, kakor vidiš. Koga si pa klicala ti?“

„Nikogar, koga naj bi klicala tu. K večemu ako bi klicala vaju!“

Tedaj se je pa na strani nagloma začul pok in šum in glej, troje postav se je izvilo iz goščavel Gospice so ostrmele v prvem hipu, potem pa so, kakor bi bile iz uma, skočile med vejevjem na stezico, vodečo proti Radnikovim ter se izgubile za ovinkom...

„Sedaj pa imata“, je rekel Kožinec razjarjen, „kaj vama je bilo treba tako dreti? Sedaj pa imata!“

„Saj si vendar ravno ti drl naprej; ravno ti si kriv, da so se preplašile, ti s svojim frakom“. „Oj, moja pesem, moja pesem! Tako krasna! Komu naj jo deklamujem sedaj; tem-le hrastom?“

„Kaj bedeta jadikovala sedaj! vi si deklamujte svojo pesem pozneje, ali pa jo obelodanite v „Zvonu“; vam jo popravim jaz. Sedaj pa urno za njimi na Radnikovino, da se opravičimo!“

Po teh besedah „doktorja“ Trobeca so odheli naglo po stezici, po kateri so zbežale gospice.

da bode izpostavljena nasilju v zbornici in nesramnostim poučne sodrge.

Tržaški socijalni listi in narodno načelo.

Na načini imamo troje v Trstu izhajajočih socialističkih glasil. Imena so jim „Avanti“, „Lavoratore“ in „Delavec“. Poslednjega dva sta oficijski glasili tržaških socialistov, prvi pa je nekak dobrovoljec v socialističko-novinarskem taboru.

V poslednji čas je postalno tako zanimivo čitanje teh glasil. Žive priče so to, kako je res, da je analogija med snovanjem božje narave in razvijanjem človeštva. Vse se vrši lepo po redu. Sad mora najprej dozoreti, potem pade še le z drevesa. Tako je z idejami, ki gibljejo družbo človeško. Ideja ne more nehati delovati, dokler ni prišla do trdne oblike tako ali tako. In stranke, ki se identificirajo s to ali ono idejo, zginjajo s pozorišča še le potem, ko so dosegle svoj cilj, ko so zgnibile pravni naslov do svojega obstanka. Kakor si mora pokvariti želodec oni, ki je utrgal še nezdrelno jabolko z drevesa, tako greše stranke, ki hote rušiti večne zakone v dušnem življenju človeštva s tem, da hote siloma zatirati delujoče ideje in postavljati druge na njih mesto. Kakor narava ne pozna skokov, tako ni dovoljeno tudi v življenju narodov in človeštva, da bi se nasilno rušil določeni red.

Idej ni možno dušiti. To resnice okušajo tudi socialistička glasila na svojem lastnem telesu. Vse možno orozje spravljajo v boj, da bi narodno idejo siloma nadomestili z socialistico, da bi siloma udušili narodno vprašanje, predno je dozorelo, predno se je rešilo. Ali godi se jim kakor ne srečemu potniku, ki za vsakim korakom naprej mora storiti korak — nazaj.

Vstrično se svojim trudom v ta namen, da bi dokazali nezmožnost narodne ideje ter da bi proslavili svojo idejo kakor jedino zvezdo-rešiteljico iz sedanje bede človeštva, morajo delati koncesije — narodni ideji. Tako je storila izborne organizovana socijalna demokracija na Nemškem in tako delajo slehernega dne tudi naša tržaška glasila socialistično-demokratička. Ako tudi ne pripoznavajo tega kar odkrito, vendar se jim vidi, da so uverjeni sami o svoji zmoti, ko so mislili, da ne treba druga, nego da nastopijo oni, pa da bode kar hkrati storjen velik križ čez vse, kar je bilo in kar je v nemalo človeška srca; ko so menili, da narodi kar pomečajo v oganj vse dosedanje knjige svoje ter prično povsem novo knjigovedstvo po socialističkih navedilih.

Dovolite nam, da dokazemo z nekoliko citatov iz socialističkih glasil, kako se, hodeš nočeš, tudi oni ozirajo na narodni moment. Obžalujejo pa morsko pridodati, da se na laški strani godi to bolj naravnost in izrazito, nego na slovenski.

„Avanti“ piše v svoji številki od dne 17. novembra v članku pod zaglavjem „Carte in tavola“ mej drugim doslovno:

„Čut, ki sili človeško bitje k ljubezni do lastne narodnosti, je vsajen v srce človeka in ga ne more porušiti računjanje“. Potem beleži, da so o volitvah v zavarevalnico tudi socialisti glasovali po narodnosti: italijanski socialisti za italijansko listo, slovenski pa za slovensko listo, da-si sti bili obe listi meščanski. Ta dogodek priča, kako težko je izbrisati narodni čut iz srca človeškega. Slovani da gledajo vedno, kako bi si pridobili italijanskih tal. To je vzdramilo tudi italijanske socialiste, da se je vzbudil v ujh čut obranbe in so se uprli. In potem dostavlja doslovno: „Dokler slovanski, nemški in italijanski meščani nosijo visoko svojo narodno zastavo, ne preostane nam delavcem, dokler ne postanemo mečni po svojem številu in po svoji kulturi, nič druga, nego da sledimo zavesti svoje dežele, da nas ne nadvladajo meščani druge narodnosti, ki ni naša. In tako bi se daljaz, da-si socialist, raje voditi od Domperija, ki je vendar Italijan, nego pa od Hribarja ali Gregorčiča, ki sta Slovana najčisteje krvi.“

No, ali ste čuli? Ali ni to slovesno pripoznanje, da se italijanski socialist ne more in tudi ne more odtegati moči narodne ideje?! Ali nismo imeli torej prav, ko smo rekli, da vprašanja se morajo reševati po redu; da jedna ideja ne more dušiti druge, da torej tudi socialistična ideja ne more

nadvladati narodno vprašanje, dokler to poslednje ne bude rešeno! Ko bo le rešeno to vprašanje, potem pride še le čas, ko zgube narodne stranke svoj pomen in namen.

Obrnimo se k „Lavoratoru“. Le ta se veseli v dopisu iz Milj od dne 18. novembra, da je propala Slovanom prijazna stranka dosedanja župana. Dopisnik se nadeja, da se Italijani združijo z socialisti in skuši se zgodilo tudi potem še, da bi si Slovani hoteli prisvajati laška mesta, potem se bodo — tako piše „Lavoratore“ doslovno — „zdrželi in borili za našo sveto stvar in tedaj bodo videli, kako znajo socialisti umreti za svojo pravo domovino!“

To je vendar slovesno proglašanje narodne ukupnosti italijanskih socialistov z narodnim mestništvom italijanskim. In naj je med njimi še toliko stanovskih razlik in razlik v koristih posameznih slojev: proti nam hočejo biti jedini in zložni. To je menda dovolj jasno in popolnjuje gornje izjave v „Avanti“.

Taki pojavi med laškimi socialisti so prisilili tudi glasilo slovenskih socialistov, list „Delavec“, da se klanja tudi on pred dejstvi in da pripoznava, da je tista „mednarodnost“ le gola utopija za sedaj. Piše namreč v svoji številki od 16. novembra med drugim:

„Avantiju“ mora biti znano, da se naš narod imenuje „slovenski“, kakor njegov „italijanski“. Tega se treba držati, posebno tu, kjer so strasti radi narodnega vprašanja itak prekomerno razburjene — a ne baš po krivici „panslavistov“. Ako pravi „Avanti“ dovtipno (?), da bi podal „panslavistom“ roko, a le v ta namen, da jih provede jeden meter preko pomola S. Carlo, stavljaja se na isto stališče, katero zavzemajo italijanski buržoazijski prepapelneži, govoreči, da bi trebalo Slovence — alias panslaviste — izgnati iz „italijanskega“ Trsta; seveda slovenskega delavca ravno tako radi izkorisčajo, kakor italijanskega, če gre. „Avantiju“ budi povedano, da se taki dovtipi, ki niso konečno ni zelo duhoviti, protivijo jednokopravnosti narodov, katero je prištevati fundamentalnim tečjam socialističnega programa, kar bi moral biti listu, imenujčemu se internacionalno socialističnega, sigurno znano. Pravijo li Avantisti, o katerih torej še ne vemo, ali so socialisti demokratje ali ne — da niso antipatrioti, tedaj imajo po socialističnih načelih popolnoma prav, kajti socialistizem ne zahteva od nikogar, da bi bil sovražnik ali izdača svojega naroda. Saj smo tudi mi Slovenci, dasi smo mejnarojni socialisti.“

To so torej tako zanimivi pojavi iz socialističkega tabora. Iz teh pojavov si morejo naši delavci izerpiti mnogo pevka. Pa tudi slovenski voditelji socialistice demokracije. Toda o tem prihodnjič. Za danes pa naj nam le dovoli vprašanje: ali se nismo postavili na pravilno stališče, ko smo vsikdar priznavali opravičenost soc. gibanja in smo protestovali le proti temu, da bi se v imenu tega gibanja dušila narodna ideja in bi se mase trgate od narodne ukupnosti?!

DOPISI.

Iz gornje okolice, 22. novembra 1897.

[C. kr. finančnemu vodstvu v Trstu na zunanje.] Ne vem, da li še vedno misli c. kr. finančno vodstvo v Trstu, da smo Slovenci zares narod druge vrste v Avstriji? Mogoče je temu tako, a jaz pravim in z menoj vsi zavedni somišljenci moji, da nismo narod druge vrste in da nas takim smatrajo le oni, ki nočejo, da bi poleg njih še kdo drugi živel v deželi. No, mi Slovenci se nočemo pokoriti menenju naših sodeželanov, menevši zahtevamo kakor pravobitni deželani na tržaškem ozemlju, da se nas spošteva ravnotako, kakor Italijani in Nemci. To pa že radi tega, ker imamo z Italijani in Nemci skupne dolžnosti do občine, dežele in države. Dokler moramo plačevati kakor vi davke in doklade v jedno in isto blagajno, dokler moramo pošiljati svoje sinove v ravno isto vojsko, kakor vi, tako dolgo zahtevamo, da nam ne krateje pravic ki nam gredo po § 19 osnovnih drž. zakonov. Razločne menda pač ne moremo govoriti in menili bi, da bi zaostovalo, ako se je inteligentnim ljudem povedalo to jedenkrat za vselej!

Ali smo pa zares mi in ravno mi Slovenci obsojeni „iz viših ozirov“, da se moramo klanjati na svoji domači zemlji drugim? Pa zakaj ravno mi? Pa naj bi se še drugi, ki so manj domači na tej zemlji, nego mi!! Čudno to! In da se nas hoče ukloniti, to sedaj vidimo prav jasno, ker davčna oblast prezira vse naše prošnje in zahteve po uvedovanju z nami v jeziku, katerega govorimo mi in ki je resnični deželni jezik na ozemlju tržaškem.

Kaj smisel ima vendar to, da razpošilja finančna oblast po slovenski okolici vse opominske liste v italijanskem jeziku, dočim ne razpošilja med Italijane slovenskih! In to, da eksekutor pobira davčno po okolici? Kaj pomenja to? Ali ne velja zakon, da eksekutor ne sme pobirati denarja na davkih? Ali je pri nas res že vse mogiče? Seveda se nahaja davkoplačevalcev, ki raje dajo kar eksekutorju denar, mesto da bi hodili sami v urad; to pa se godi največ za to, ker se na uradu neče občevati žnjimi v njih rodnom jeziku. Ali pa morda — česar skoro verjeti ne moremo — ali pa morda poljila finančno vodstvo svoje eksekutorcev pobirat davke po okolici zato, da bi čim manjje okoličanov prihajalo v mestno palaco „izzivat“ italijanske gospodide se svojo slovensko govorico? To bi bilo sicer mogiče, a kakor redeno, neverjetno je, ker ni v soglasju z avstrijskimi zakoni. Rad bi vedel res, kako opravičujejo gospodje na finančni oblasti svojo nenaklonjenost do nas Slovencev? Kolikor poznamo mi novejo zgodovino avstrijske države, si ne moremo misliti, da bi dogodki v letu 1848, 1866 ali celo 1882 — ko se je bil pojavil ne-tvor Oberdank — opravičevali kako prednost Italijanov pred Slovenci.

Jaz vprašam slavno finančno oblast, ali ne bi bil skrajni čas, da bi vendar jedenkrat nehal zapostavljenjem Slovencev le radi ozirov do izvestnih ljudij, katerih politično mišljenje je tako — kakoršuo je! Sapienti sat.

Mi se nočemo ponašati se svojo zvestobo, mi ne zahtevamo nikakega plačila za svojo udanost, ker to je le dožnost. Toliko pa smemo zahtevati vendar v imenu svoje zvestobe in udanosti, da se nas ne zapostavlja za drugimi!

Toliko v trezen pomislek slavni finančni oblasti. In le hvaležen bi bil sl. finančnemu vodstvu, ako bi videl, da je — pomagalo. Da vidimo torej!

Nad slav.

Političke vesti.

v TRSTU, dne 24. novembra 1897.

K položaju. Kakov kontrast! Kakor hitro je ponehalo le za trenotek žvenketanje bojnega kopja in grmenje obstrukcijskih topov, kakor hitro je potihnil le za hip divje bojne vihre šum in ropot: že je čuti od daleč sladke melodije piščalko miru in sprave. Omenili smo bili že spravljivega članka v „Neue Freie Presse“. Potem so se oglašili češki „Narodni listy“ tudi spravljivo; a včerajšnja „N. Fr. Presse“ prede zopet vidnim dopadnjem misel sporazumljenja. Še pravil, da Nemci ne morejo sprejeti predlogov češkega glasila, že se napoveduje boj do skrajnega, ali govoril se vendar o spravi! In to je že nekaj. Prav za prav bi lahko rekli, da je „N. Fr. Presse“ napravila velik korak do sprave, ako bi vedeli, da hoče biti sledna, da hoče smatrati za dobro tudi manjšinam po drugih deželah, kar zahteva za nečako manjšino na Češkem. Prav namreč: dajte nam le jamstvo, da se nemška manjšina na Češkem reši skrb, da se ne bude pokladala večini kakor parlamentarna in politička krma. Ta izrek ne moremo umeti držati, nego da se nemški manjšini zagotovi primerna veljava v dež. zboru in v javnem življenju. No, ali zahtevamo mi kaj več? „N. Fr. Presse“ in nje stranka naj poskrbita, v soglasju z drugimi strankami, da se manjšinam nikjer ne bude trebalo batiti za svoj obstanek, pa postanejo sedanji narodni boji la bajka iz minolih časov.

Danes se je začela zopet v zbornici poslancev razprava o nagodbenev provizoriju z Ogersko. Stranke so konsegnejale vse svoje sile. No, v tem hipu je težko ugibati, kako se razvija razprava, ker ni jasno še, da li bude obstrukcija nadaljevala takško nastavitev.

Iz delegacij. Včeraj je zboroval proračunski odsek avstrijske delegacije. Čeh dr. Strausky je tako zadovljen z ekspozicijem ministra Goluchowskega. Sosebno ga navdajajo zadoščenjem prija-

teljski odnosaši naše države do Rusije. — Nemec dr. Gross izjavlja, da politika Nemcev v državnem zboru je obrnena le proti vladu. Potem je bil mož še toliko pogumen, da je rekel, da bi notranji odnosaši utegnili slabo uplivati na trozvezo. Pogumen, pravimo po vsej pravici, ali pa — hinavec. Dolgo, dolgo že ni bilo takega soglasno odobravanega poročila o našem vnanjem položaju, nego je ravno to pot poročilo grofa Goluchowskega. In to ugodno položanje se je razvijalo polagoma, odkar liberalni Nemci — niso več na krmilu. Vendar bi hoteli uverjati ti poslednji, da je nevarnost za svetovno stališče, ker — nimajo prve besede g. Gross in družba. Tako hlinijo neko bojazen, katere ne občinitjo ni oni sami. — Potem sta govorila dr. Scheicher in Kaiser, no, tudi ona dva nista mogla drugače, nego da sta z veseljem pozdravila priateljstvo z Rusijo. — Čeh Kramar je povdral, da se je Neučija v novej čas vela povsem pravilno ozirou na notranje dogodke v Avstriji. Poljak Popowski in češki velikaš grof Zedtwitz sta popoloma zadovoljni z vnanje politiko. — Zanimiva je bila izjava barona Dipaulija, ki je pozival ministra za vnanje stvari, naj zastavi ne le besede, ampak tudi dejanja v varstvo evropske produkcije nasproti konkurenčiji drugih delov sveta. Po meniju govornika ne bode tako težko doseči notranji mir v Avstriji.

Poljski velikaš grof Dzeduszycki meni, da se je narava trozveza premenila v toliko, da Avstro-Ogarska ni več tako izpostavljena, kakor je bila popred. Podlaga dogovora z Rusijo mora biti jamstvo svobodnega razvoja narodov na Balkanu in varovanje evropskega miru. — Potem je govoril minister za vnanje stvari analogno z že znanim eksposozjem. Trozveza, ki je temeljni kamn naši politiki, je le zaščitnica miru. Toda ne dosežata bi svojega namena, ako ne bi bili v prijateljskih odnosaših tudi do Rusije. Predlog poročevalca Dumbe, da je čistiti ministeru za vnanje stvari na vspešnem delovanju, se je vsprejel soglasno.

Nehvaležni otroci. Dobri starši imajo često „nehvaležnih otrok“ — tudi v političnem pogledu. Kako „nehvaležni otroci“ se n. pr. naši okolišani nasproti „skrbnim“ tržaškim mestnim očetom, ki jim želje in hočejo „vse dobro“, samo da bi se ti otroci odpovedali jedni trmi, namreč — svoji narodnosti. To je oni narodnosti, ki baje nima nobene klasične vrednosti, ter bi se oprijeli blažene italijansčine, ki ima toli slavno zgodovino za seboj. In kaj bi vse hoteli storiti ti dobri tržaški mestni očetje za svoje otroke-okoličane v istem slučaju?! Na rokah bi jih nosili in vsega bi imeli dovolj ti „bravi“; a nočeo, pa nočeo, zato se jim godi slabo, zato jih proganja edetovska oblast.

Tak „nehvaležni otrok“, kakor je slovenska okolica nasproti tržaški mestni občini, je mesto Reka nasproti — madjarski vlasti.

Kako že piše v „Magyar Orszagu“ gospod Nikolaj Bartha, ta sloveči madjarski radikalni publicist?

Nikolaj Bartha pravi o Reki: „Dekler smo ondi zidali in lepšali ter negovali to mesto, dokler smo skrbeli za njega kulturni in gospodarski razvoj, dokler smo je branili proti konkurenči v debi njega onemogočnosti — vedlo se je to mesto kakor dobra, hvaležna hčerka. Tedaj se je laskala ta hčerka dobrji madjarski materi, poljubljala jej je roko, izpolnjevala njene želje — z jeduo besedo: bila je hvaležna in obljubila je, da ostane za vse čase pridna in poslušna hčerka v ponos in radost svoji materi.“

A sedaj? Ha, sedaj! Ko je odrasla in postala velika in lepa, — zdaj je prevarila svojo mater! Pricela je koketovati z mladenici, zdaj z hrvatskim, zdaj z italijanskim. Na dolžnosti do svoje matere je pozabilo, a nosila je svojo lepoto na — cesto in je postala ničvredna kreatura omadeževanega imena! Težko je, zelo težko madjarski materi, da ob takem vedenju svoje hčere ostane hladna. Kajti ui gnušnišega, nego je to, ako se je pridružila nehvaležnosti še — nesramnost. Taka pecestna morala je samo še za — policijo!“

Tako Nikolaj Bartha, slavni madjarsko-radikalni publicist. Iz njegovih besed bi lahko izcrpila lepih naukov — nehvaležna Reka, ako bi namreč ne bila — „nehvaležna“ in tako — pokvarjena.

Gosp. Bartha očita Rečanom lakajsko moralno, očita Reki, da se je izneverila „svoji materi“

ter da nosi sedaj svojo lepoto na trg, lepoto, ki je stala toliko dragih novcev madjarske „mater“. Gotovo, grda prikazen je taka hči, ki je zapustila svojo skrbno mater in se je vrgla v kloake nečnosti. Toda g. Bartha je v malo zmeti glede so-rodištva nehvaležne hčere rešte. Tej hčeri ni bila Madjarska nikdar mati, ampak le taj je igrala ulogo tistih bitij, ki denarjem in sijajnimi obljubami zavajajo mlade stvarice, da zapuščajo svojo mater in se udajajo — prostituciji; in ki groze potem, ako so se te stvarice jele zavedati sramotnosti svojega položaja in so se jele upirati — zapeljivcu. Madjari so premamili Rečane milijoni in velikimi obljubami, da so se izneverili svoji pravi materi — Hrvatski. Ne vemo, kdo je vreden strožje obsodbe: ali oni, ki je bil zaveden ali pa oni, ki je zavel; ali nesrečna ženska, ki je pala, ali pa nesramuica, ki jo je zavela v to?!

Tako je, g. Bartha, ako že hočemo prispedabljati. Zavedena roška hčerka je res obmemogla proti madjarski sili, v madjarskih rokah je sedaj po lastni nepremišljenosti. Toda še ni zgovorjena zadnja beseda. Morda se vendar vzdrami pravati, morda nastopi energično, morda bode vendar jela Hrvatska reklamovati svoja prava do naravne hčere svoje — do hrvatske Reke!

Različne vesti.

Šovinizem najdbelejšega kalibra. O svojem času smo poročali, kak boj se je vnel mej mestnimi volorniki tržaškimi zaradi osebe izvedenca o vodovodnem vprašanju, — oziroma ne toliko zaradi osebe istega, kakor zaradi narodnosti, katerej pripada.

Umevno je samo ob sebi, zakaj je jeden del mestnih očetov glasoval za Italijana Ducatija. Poslednji je doma iz blažene Italije, in še več: iz mesta „učenosti in vede“, — iz Bolonije. To bi bilo po načelu radikalne gospode popolnoma prav, da se je imenoval le Ducati in nikdo drugi. Tem huje jih je speklo, da je župan Dompieri podrl s svojim glasom vse prelepne nade Ducatija in drugov, ko se je naposled še pokazalo, da prekaša v — zmožnostih nemški inžener italijanskega inženjerja!

To poslednje pa je bil še najhujši udarec na šovinismem teh gospodov, da bi bil Nemeč zmožniši nego Italijan! Najhujše pa jim je bilo to, da se je v italijanskem Trstu (?) posteval Nemeč, četudi zmožniši. Da, dragi gospodje, sanjati, delati šovinistične naklepe je jedue, — resnično, znanstveno delati pa je drugo.

Kraj vse male simpatije, ki jo gojite z nami vred do Nemcev v narodnem pogledu, morate že priznati, da je Italijan dober kipar, glasbenik, slikar, a v — znanstvu ga prekaša Nemeč.

Niti davkov ne moremo plačevati! Iz sv. Kriza nam piše nekdo: Dovolite mi, gospod urednik, malce prostora v Vašem cenjenem listu, da Vam sporočim, kako se je postopalo z menoj na mestnem magistratu tržaškem, ko sem prišel dne 22. t. m. plačat naloženi mi davek.

Torej čujte! Ko sem prišel gori v davčno sobo, sem pozdravil v svojem jeziku (ali naj bi mar v Kitajskem? Op. ur.) in sem rekel: „Dober dan, prišel sem plačat svoj davek“. Na to se je oglašil uradnik: „mi non intendo per slavo“. Izročil sem mu list, a on je rekel na to: „qua se devi sapere parlar per italiano!“ in je vrgel list pred me. Na to pa se je oglašil neki drugi tam v kotu in zarežal tako jizzno, kar si najbolj jezno morete misliti: „non volemo conoscerli nemeno se-verli!“ — In niso hoteli na noben način sprejeti mojega denarja, tako da sem bil primoran oditi, ker so me še celo strašili, da me dajo arzovati. (Lej, lej! — Stavec) in je že tudi skočil uradnik, ter je klicati redarje. Oditi sem moral, ne da bi bil kaj spravil. Pomislite gospod urednik, kako neprijetno mi je bilo, da sem napravil to dolgo pot v Trst, ne da bi mogel plačati svoj davek. Zdaj pa mi povejte, da li bodo še dolgo trajale te razmere? Pritožujemo se, pišemo in zopet pritožujemo, a vse brez uspeha! Ali se zares smejo vesti na magistratu na tak način proti strankam, ki prinašajo — avstrijski davek? Človek že res ne ve, ali bi se smejal, ali bi se jezik, ali pa jednostavno preziral plačilne naloge, ker tako ali tako ne more oddati svojega denarja v svojem jeziku.

Najbolje bi bilo po mojem menjenju, ako bi vlasta odzela magistratu pobiranje davkov.

Križan.

Dragoceno pripoznanje. „Peniero Slava“ piše: Tukajšnji „Independent“ od minote sobote je priobčil članek o premeščenju deželnega zbornika isterskega iz Poreča v Pulj. V tem članku se spušča „Independent“, da bi pritisnil na vse one člene italijanske stranke, ki so se udali v premeščenje, nastopne vsklike, v katerih je obseženo dragoceno pripoznanje:

„Sveda: v Pulju naj bi bili v senco arena katere obližjeje popolnoma obljudeao od sedem tisoč Slovanov puljskih.“

Tu treba pripomniti, da ta del mesta nazivajo v Pulju „Kroatijo“, in sicer ravno zato, ker bivajo tam sami Hrvati.

Ako smo mi, pred par leti, trdili v svojem listu to isto, kar trdili sedaj člankar v „Independent“, kričali so z italijanske strani: križajte gal — in so nas imenovali kar norce! Danes pa konstatira najskrajnejšo italijansko glasilo na Primorskem isto stvar ter — če tudi nekoliko kasno — priznava resnico, ter daje zadoščenje nam, ki smo povdrali isto.

Hvala torej odkritosrčnosti člankarja v „Independent“!

Kako naš cesar živi. Naše čitatelje, ki ljubijo našega milega vladarja kakor svojega očeta, bode gotovo zanimalo, kako Nj. Veličanstvo živi. O našem cesarju je znano, da zgodaj ustaja. Dan za dnem zajutruje cesar Fran Josip že ob petih zjutraj, torej ob času, ko se mnogokateri njegovih podanikov še „jedenkrat obrne“ v postelji. Za zajutrk ima samo jedno čašico kave in košček mrzlega mesa. Potem dela neumorno do opoludne, torej celih sedem ur. Opoludne povživa malo juhe in pečenke in ob treh je kosilo. Za kosilo ima cesar juho, ribo, dvoje vrste pečenke, močuato jed in sadje. Poleg piva pije cesar samo vino, a to vedno jeline vrste. Pivo pije že mnogo let samo temno bavarsko. Po tem obedu ne užije ničesar več, tudi tedaj ne, ako mu je iti zvečer v gledališče. Ob devetih hodih vladar k pokolu in to vsaki dan. Tako je življenje našega cesarja po zimi. Po leti pa še odpade drugi zajutrk opoludne. Samo pred počitkom pije cesar še malo kislega mleka in pojé malce kruha. Večerje naš cesar ne pozna.

Kolika razlika mej takim zmernim in priprstim življenjem pa življenjem nekaterih bogatašev, ki bašo svoj želodec z vsemi mogočimi stvarmi, ki škodujejo zdravju, češ: saj imamo.

Od vladarja samega bi se dalo mnogo učiti v tem oziru, kar pospešuje zdravje in dolgo življenje.

Imenovanja. Predsedništvo c. kr. finančnega ravnateljstva za Primorsko je imenovalo c. kr. davkarska oficijala Matevža Bastianutti-ja in Simona Rocco davkarskima kontrolorjem v X. plačilnem razredu; davkarska pristava Karla Godina in Antona Bičacha davkarskima oficijaloma v X. plačilnem razredu ter davkarska vezbenika Josipa Mecha in Rođerja Mileta pl. Wildenhaus davkarskima adjunktoma v XI. plačilu. razredu, vse na davkarskih uradih.

Razpisane službe. Na tukajšnjem policijskem ravnateljstvu je razpisanih več mest koncipistov v X. plačilnem razredu in dve mestni praktikantov. Prošnje je učiščiti do 15. decembra.

Svarilo. Tudi tržaška mestna oblast je že prijavila svarilo glede izseljevanja v Brazilijo. Kakor smo že poročali, je sklenila južno-ameriška država S. Paolo pogodbo z nekaterimi tamošnjimi družbami, vsled katere pogodbe so obvezane tvrdke tekom treh let naseliti v Braziliji 60.000 kmetovalcev, izmej katerih naj bi jih bilo najmanj 10.000 iz Avstrije. Ti naseljeni bi se rabili ondi za delo v pridelavanju kave in sicer mesto zamorcev.

Omeniti je, da sti že prideli razpošiljati svoje agente dve genoveški plovbeni družbi, „La Ligura brasiliiana“ in „La Ligure americana“, kateri agentje razpošiljajo svoje okrožnice in vabila tudi na vse kraje naše domovine.

Ker bi omenjene družbe morale zapasti veliki globi, ako bi ne mogle dobiti toliko izseljencev, je umevno, da so napele vse žile, da ne zapadejo. V ta namen plačujejo najbrže tako dobro tudi svoje agente, ki si bodo prizadevali gotovo na vse moč, da zvabijo kar največ žrtev v svoje mreže z raznimi lepimi obljubami, da bi le zaslužili zase vecih

zneskov denarja. Naš kmet naj bi bil potem takem samo *stav*, *orodje*, ki naj bi pomagalo služiti novcem tem modernim trgovcem z človeškim mesom! Odločno svarimo torej še enkrat naše rojake, naj ne gredo na limanice tam lovcem in naj pominjijo, kaj bi jih utegnilo čakati ondi, v nevarni južni Ameriki. Baš te dni je poročal neki amerikanski list, kaka usoda čaka dostikrat v Ameriki evropske izseljence. V nekem kraju se je dalo Evropejem celo množine trhlega mesa za hrano, ob katerem mesu so ljudje nevarno zboleli, ker je bilo strupeno; nekaj jih je celo pomrlo. Drugod so zopet prodajali izseljencem posode, ki so hile znotraj prevlečene svinčeno, mesto cinasto glasstro in ker je svinec strupen, jih je tudi mnogo obolelo. Take in jednake stvari se dogadjajo v Ameriki na izseljencib, stvari, kakoršne bi morale oplašiti vsakogar, ki hoče tja onkraj oceana v slepi nadi.

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani so darovali: Na veselici gasilcev je nabrala gospodičina Marica Grbec 7 kr. 2 stot., vrla naredujakinja je darovala v povoju potinji iz Kranja 2 kroni. Ob jednem se naznaja, da gospodičina Maša Dolenčeva v Sežani prodaja Nabergojeve in Preširnove dopisnice ter Jurčičeve slike.

Štrajk. Jeden del delavcev-čevljarov je stopilo v štrajk. Glede IV. kategorije namreč ni došlo do sporazumljenja med mojstri in delavci. Nadejajo se pa, da se kmalu poravnava stvar.

Izjava. — Prejeli smo in priobčujemo: Moji tekmovalci v Gorici in nekateri drugi trosijo po deželi vesti, češ, da jaz izkorisčam položaj kakor trgovec, katerega podpirajo Slovenci, ter da prodajam svoje blago mnogo draže, nego drugi trgovci. Kaj takšnega morejo trditi le oni, kateri ne poznajo trgovskih cen in sploh, ker hočejo leviti ribice v motni vodi. Da se pride v okom vsem govoricam, izjavljam, da jaz postrežem vsakogar, kdor pride v mojo prodajalnico, mnogo cene je, nego moji tekmovalci ter da rajše, nego pustiti iz prodajalnice kupca, dam zahtevano blago po tovarniški ceni, celo tudi v svojo zgubo. Kakor doslej, tako tudi zanaprej si budem prizadeval, da postrežem vsakega kupca po taki ceni, po kateri ga ne bi mogel postreči nijeden drugi tekmovalec, posebno tak, kateri si prizadeva očniti me pred očmi mojih sorokov, da le sebi koristi. Nadejajo se torej obilega obiskovanja, se beležem z vsem spoštovanjem Jurij Mose, trgovec v Raštelu v Gorici.

K napadu v Gorici. O napadu starčka Kneza v Gorici na občinskega tajnika dr. Vechi-ja nam je še dostaviti, da tisti vzrok napadu v nekih materialnih zdevah. Knez je bil pred leti vratar v ubožnici v Trstu in dr. Vechi je bil glavni tajnik za javno dobrovoštvo. Knez je imel baje pogodbo na neko rento, za katero se menda dr. Vechi ni hotel več brigati. Starček je moral biti že torej v skrajni sili, da je mogel doprinesti tak čin.

Slovenska glasba. Komponist slovenske opere „Ksenija“, gospod Viktor Parma, se je mudil nedavno temu v Zagrebu, kjer je igral svojo ženskalno skladbo ob navzočnosti mnogih glasbenih veščakov. Opera se bude pela meseca aprila v zagrebškem gledališču.

Mestna hranilnica ljubljanska ne zniža le obrestne mere za hranilne uloge, ampak bude tudi v prihodnje obrestovala uloge po 4% in bude sama plačevala novi rentni davek, tako, da bodo ulagatelji dobivali popolne 4% obresti od svojih ulog. Mestna hranilnica ljubljanska je danes največi slovenski denarni zavod, ima že blizu pet milijonov ulog in je popolnoma varen zavod, ker za vse uloge jamči mestna občina ljubljanska z vsem svojim premeženjem in davčno modjo.

Dva nova hrvatska lista. „Obzor“ poroča, da se ustanovi za Zader in okolice nov list „Dalmatinski Hrvat“, ki bude pisani v čisto hrvatskem zapisu.

V Hercegovini, v Mostaru, pa baje prične izdati nov hrvatski list, ki bude branil pravice slovanstva in ujega svetinja v Bosni in Hercegovini. Obema listoma želite je najboljega vspeha.

Pokušen samomor. 44-letni čevljar Anton Milos iz Bui je ušel prepisnočnem iz bolnišnice. Na hribu Mountizza se je trikrat zabodel v trebuh s trivoglato pilo. Našli so ga v obupnem stanju. Bolehovost in pomanjkanje sta tirała nesrečneža k temu činu.

Ženska v pravem pomenu besede je udova Josipina Soltesz v Miskolcu na Ogerskem. Ta žena je stara 109 let, je bila petkrat poročena in je porodila 17 otrok. Sedaj pa je marala iti v bolnico, kjer najbrže zaključi svoje življenje.

Pogrela se Peter Quai, bivši stavbenik, star 60 let. Minoli četrtek je izšel iz svojega stanovanja v ulici dell' Istituto št. 20 in se ni še povrnil. Quai je baje duševno malo zmoten.

Pesmi papeža Leonisa XIII. Sv. Oče je, kakor znano, pravi pesnik po božji volji. Njegove pesmi se odlikujejo po klasični obliki jezika in tehnike in zlasti po originalnosti snovij. Najnoviji zvezek Leonovih pesmi imata naslov: „Deo et Virgini Matri Extrema Leonis vota“. Po večini so zložene pesmi tega zvezka v dovršenem šestomeru.

Najnovnejše vesti.

Dunaj 24. (Zbornica poslancev.) Posl. Gross (iz nemške napredne stranke) je predlagal celo vrsto glasovanj po imenih o zapisniku, ki so se vršila po kratkem odgovoru predsednika Abramovicza, kateremu je Gross očital kršenje poslovnika. Seja traja dalje.

Dunaj 24. Vojni odsek ogerske delegacije je izrekel najprisrčnejo zahvalo vojnemu ministru za njega odkritorsčna pojasnila.

Madrid 24. Ministeraki svet je usprejal so-glasno ves zakon o samoupravi na Kubi, vstavlji reforme na carini.

Carigrad 24. Posredovatelji miru so nadaljevali razpravo o členu XI. V odskodnino za privatne izgube se je določila svota 100000 gld. funtor.

Za slabotne bolehave vsled pomanjkanja krvi na živilih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskušenega učinka je **zelenzno vino lekarja Piccolija v Ljubljani.**

(Dunajska cesta) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Polliterska steklenica velja 1 gld., pet polliterskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Trgovinske brzojavke in v smek. — Pšenica za jesen — — — — — Pšenica s spomlad 1898 12.02 do 12.03 Oves za spomlad 6.49—6.52 Kr za spomlad 8.76. 8.80 Koruz za maj-juni 5.49 5.51 Pšenica nova od 78 kli. f. 12.95—13.05 od 78 kli. f. 18.10 18.15 od 80 kli. f. 13.20—13.25, od 31. kli. f. 18.30 18.35, od 82 kli. f. — — — — — Lomčen 5.80 9.— prosen 6.15—6.45

Pšenica: ponudba dobre, povpraševanje dobro. — Predaja 18000 met. stot. 5 n. ceneje. Vreme: lepo.

— — — — — Naročnina: Šektor f. 18.90 do 11.92%. Za notranji trgovini: Centrifugal f. 36.50 Concasse f. 37—

Cetvorni f. 37.75 v glavah f. 38.25 — — — — —

Hrvaška Kava Santos good average za nov. 33.50 za mare 34.—

Sardura: Sartos good average za decembra 27.— za mare 27.75 za maj 28.25 za september 28.75 mirno.

	včeraj	danes
Oravni delg v papirju	102.40	102.35
" " v srebra	102.40	102.35
Avtrijiska renta v zlatu	122.70	122.80
" " v kremni	102.30	102.25
Kreditne školte	954.75	954.90
Londra 10 L.	119.85	119.95
Započeni	9.53%	9.54%
10 mark	11.77	11.78
" "	15.30	15.47%

M. U. dr. Anton Zahorsky,

pomočnik na porodih in zdravnik za ženske.

ulica Carintia štev. 8, ordinuje od 9—10 in od 2—4. Za uboge od 8. do 9. ure zjutraj.

ZALOGA POHISTVA IN OGLEDAL Rafaela Italia Via Malcanton št. 1. Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimnic in peresnic, ogledal in zelenznih blagajn, po cenah, da se ni bat konkurence.

Uniforme za jednoletne prostovoljce vseh orožnih vrst po najnižji ceni in vsako vrstne vojaške oprave po originalnih tvorniških cenah, kakor tudi civilne oblike po najnovješem kroju in fazunu pri **Franu Jiranu**, zavod za uniformiranje Ulica Caserma štev. 9.

NAZNANILO. Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinstvo“ ki je zajedno URAR priporoča se toplo p. n. občinstvu za popravljanje vsakvrstnih ur. Udani Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

Ulica Donata Štev. 9.

Mehanična delavnica

ustanovljena leta 1869

Petra Braido in sina

prevzema poprave šivalnih strojev in koles in vseh mehaničnih del. Dela izvršuje najnatančneje in po najnižjih cenah. Prodaja tudi kolesa nova in obrabljena kakor tudi šivalne stroje. Abonement za hranitev koles po 2 gl. na mesec.

Ulica Donata Štev. 9.

J. KOPAČ

Selkanska cesta št. 9.

priporoča velečastitemu svečenstvu, cerkvenim upravam, ter slavnemu občinstvu pristne

Voščene sveče

kilogram po 2 gld. 45 n.

Ha so one svēče, koje nosijo protokolirano tvornično znamko, nepokvarjene, jamčim se sveto 1000 kron.

Sveče slebejo vrsto za pogrebe in postransko razsvetljavo cerkva dobivajo se po nizkih cenah.

Prodajem tudi tamjan za cerkev:

Lacrine najfinjej . . . . . klgr. po gld. 1.20 običajni . . . . . " " " " " 1.—

Granis . . . . . " " " " " .60

Blago pošilja se na vse strani avstro-igerske monarhije poštnine preto.

Hotel Volpich

,pri črnem orlu‘ (Aquila nera)

T R E T

Via S. Spiridione, Corso, Via S. Niccolò, najbolj v središču

popolnoma na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V pritličju „Restavracija Pilsen“

od F. Volpicha.

Riunione Adriatica di Sicurtà

24-2

v Trstu.

Zavaruje proti požarom, prevozu po suhem, rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892

Glavnica društva gld. 4,000,000—

Premijna rezerva zavarovanja na življenje 13,326 346.98

Premijna rezerva zavarovanja proti ognju 1,632,248.22

Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju 49.165.07

Reserva na razpolaganje 500.000—

Reserva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (A) 388.822.42

Reserva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (B) 243.331.83

Rezerva specijalnih dobičkov zavarovanja na življenje 500.000—

Občna rezerva dobičkov 1,187,164.86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirlivo, br. 2 (v lastnej hiši).

FILIJALKA

C. KP. PRV. AVSTR. KREDITNEGA ZAVODA

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na napoleonskih

4-dnevni odčas 2 1/4 30-dnevni odčas 2 1/3

8- " 2 1/2 3-mesečni 2 1/4

30- " 3 1/2 6- " 2 1/2

Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovih avstr. volj., stopilo nova obrestna

takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnosno 20. avgusta t.l. po določenih objavah.

Oktrožni oddel.

V vredn. papirjih 2%, na vsako strogo

V napoleonskih brez obresti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropovo Reko, kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inostrom, Celovec, Ljubljana, Lino, Olomuc, Reichenberg, Saaz in